

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 902

гр. Ловеч, 06.12.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в закрито заседание на шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА

Членове: ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА
РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ

като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ Въззивно гражданско дело № 20224300500536 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 437 ГПК

Образувано е по жалба с вх.№ 5448/29.09.2022г. от длъжник **И. Ф. И.**, ЕГН *****, гр. Плевен, ул. „Лайка“ № 31, ет.3, ап.6 **против** действия на ЧСИ Ц. Н. с рег. № 756 от КЧСИ по изп.д. № 20197560400248 по описа на същия ЧСИ, а именно: Постановление за разпределение на постъпили суми от 13.09.2022г.

В жалбата се излагат доводи, че разпределението е неправилно и незаконосъобразно: игнорирана била разпоредбата на чл. 500 ГПК – продажба на съсобствен имот; съдебният изпълнител не е уведомил съпругата – недлъжник за насоченото изпълнение срещу имота по чл.503 ГПК; не е приложена разпоредбата на чл.504 ГПК за изплащане на половината от постъпилата сума от проданта за съпруга – недлъжник. Моли съда да отмени изготвената разпределение като приложи разпоредбата на чл.504 ГПК. Като доказателство е приложено заверен препис от удостоверение за сключен граждански брак.

В срока по чл.436, ал.3 ГПК вискателят „АЛИАНЦ БАНК БЪЛГАРИЯ“ АД е подала становище като счита, че е спазен реда по чл.136, т.3 ЗЗД за спазената привилегия. Счита за недопустимо при обжалване на разпределението да се обжалват действия, които не са свързани с реда на

привилегиите – неуведомяване на съпруга недлъжник. Счита, че този съпруг има самостоятелни права, съгласно чл.502 и чл.503 ГПК, поради което има самостоятелно право на жалба, а не чрез съпруга си – длъжник. Излага твърдения, че през 2008г. жалбоподателят е купил апартамент със средства, отпуснати с банков заем, поради което на основание чл.60, ал.4 ЗКИ, банката има право на законна ипотека от имота и право на предпочтително удовлетворение от парите, събрани от публичната продажба. Посочва, че съпружеската имуществена общност (СИО) се прекратява с насочване на изпълнение по реда на глава 44 ГПК. Сочи, че вътрешните отношения между съпрузите – кой колко е платил е въпрос на самостоятелни искове по СК, ЗС и ЗЗД, и не засягат правото на ипотекарния кредитор. Претендира разноски в размер на юрисконсулско възнаграждение, на основание чл.78, ал.8 ГПК

Изготвено е писмено становище на ЧСИ. Твърди, че предявеното разпределение е правилно и законосъобразно и в съответствие с хипотезата на чл.136 ЗЗД, съпругата - недлъжник е надлежно уведомена за всяка изпълнително действие, както и за разпределението. Сочи, че съпругата – недлъжник не предявява никакви претенции, а жалбоподателят излиза извън пределите на чл.435 ГПК като предявява оплаквания във връзка с уведомяването на съпругата си. Посочва, че дали съпругата е длъжник на кредитора банка или не, не е от неговите компетентности, тъй като става въпрос за материално право, а законната ипотека била за цялата част от имота, а не за идеална част. Счита жалбата за частично процесуално допустима, тъй като е подадена в законоустановения срок, но за пълно неоснователна.

ОКРЪЖЕН СЪД - ЛОВЕЧ като взе предвид изложеното в жалбата, мотивите на ЧСИ, становището на възискателя, както и материалите по изпълнителното дело, установи следното:

По редовността на жалбата

Сезиран е местно и родово компетентен съд по чл.463, ал.1 ГПК, а именно ОС - Ловеч.

Жалбата е подадена от легитимирана страна в процеса – длъжник И. Ф. И., ЕГН *****, гр. Плевен, ул. „Лайка“ № 31, ет.3, ап.6.

Длъжникът е разбрал за извършеното изпълнително действие на 26.09.2022г., когато ЧСИ е предявил разпределението (д.295 от делото).

Срокът за обжалване, съгласно чл.462, ал. 2 ГПК е тридневен и изтича на 29.09.2022г. Жалбата е подадена на 29.09.2022г., поради което същата е в преклузивния срок.

Приложен е документ за внесена държавна такса в размер на 25.00 лева по сметка на ОС – Ловеч. Ето защо жалбата е допустима.

По допустимостта на жалбата

В процесния случай се обжалва разпределението на сумата по чл.462 ГПК, поради което жалбата е допустима за обжалване на това действие.

От представеното удостоверение за сключен граждански брак (д.4 от изп. дело) и справка в НБД (д.25 от изп. дело) се установи, че длъжникът И. Ф. И. и АНЕТА ЙОРДАНОВА БОЕВА (И.А) са сключили граждански брак на 05.11.1989г. Съгласно чл. 19 от отм. СК 1985г. съществува оборима презумпция, че вещите и правата върху вещи, придобити от съпрузите през време на брака в резултат на съвместен принос, принадлежат общо на двамата съпрузи независимо от това, на чие име са придобити. По делото липсват доказателства за прекратяване на брака и за избиране на режим на разделност или брачен договор за имуществените отношения, съгласно чл.27, ал.1-3 СК. Следователно е всичко, което е придобито от И. Ф. И. е в режим на съпружеска имуществена общност (СИО).

Между длъжникът, вискателят и ЧСИ не е спорно, че И. Ф. И. е придобил на 22.08.2008г. жилище АПАРТАМЕНТ № 3 ведно с прилежащите части в гр. Плевен, ул. „Вихър“ № 8 (д.154-155 от изп. дело).

Не е спорно между страните, че апартаментът е купен с помощта на банков заем от „АЛИАНЦ БАНК БЪЛГАРИЯ“ АД. На основание чл.60, ал.4 ЗКИ банката има право на законна ипотека, поради което същата е вписала в своя полза законна ипотека върху жилището на 22.08.2008г. (д. 6-7 от изп. дело). Ипотеката била подновена на 17.02.2018г. (д. 8-9 от изп. дело).

Не е спорно между страните, че на 05.04.2019г. изпълнително дело № 20197560400248 по описа на ЧСИ Ц. Н. с рег. № 756 е образувано по молба от „АЛИАНЦ БАНК БЪЛГАРИЯ“ АД срещу И. Ф. И., въз основа на полученият банков заем за закупуване на жилището (д.1-2 от изп. дело).

Не е спорно между страните, а и от представените по изпълнителното дело материали се установи, че е насочен изпълнителен способ – публична

продан върха процесното жилище, което съгласно протокол за обявяване на купувач, е възложена на трето лице (д.226-228 от изп. дело).

Съгласно чл.27, ал.4 СК – СИО се прекратява с изпълнение, насочено върху вещ в режим на СИО по реда на глава 44 ГПК. Следователно още с налагането на възбрана, осъществяването на публичната продан, СИО досежно процесният апартамент е прекратена и от особена бездялова съсобственост се е превърнала в обикновена дялова собственост, в която съпругът-длъжник И. Ф. И. има една втора (1/2) идеална част от жилището, а съпругата му АНЕТА ЙОРДАНОВА И.А също една втора (1/2) идеална част от жилището.

Следователно от този момент всяко едно от лицата има свой собствени права. В жалбата се обжалва разпределението досежно, че изпълнението е следвало да бъде насочена само за една втора идеална част на И. Ф. И., а не и за частта на АНЕТА ЙОРДАНОВА И.А – нарушение на чл.500 ГПК. Като следващо основание е посочено, че другият съсобственик АНЕТА ЙОРДАНОВА И.А не е била уведомена за проданта – нарушение на чл.503 ГПК, както и че съдебният изпълнител не е изплатил сумата от продажбата за частта на АНЕЛИЯ ЙОРДАНОВА И.А – нарушение на чл.504 ГПК. В този смисъл единствените основания за обжалване са правата на съпругата-недлъжник. В процесния случай с жалбата се защитават права на друго лице. Същевременно жалбата е подадена лично от съпруга-длъжник И. Ф. И., носи неговия подпис и изхожда от неговото име. Същият няма пълномощно за тези действия от АНЕЛИЯ ЙОРДАНОВА И.А. В този смисъл жалбоподателят не е легитимиран да брани чужди права. Правилото на чл.26, ал.2 ГПК е в част Първа ГПК „Общи положения“ и намира приложение и за изпълнителния процес при обжалване на разпределението (**ТР № 2/22.11.2022г. по тълк. д. № 2/2021 на ОСГТК на ВКС**). Следователно в процесния случай И. Ф. И. предявява чужди права от свое име, за които няма нито представителна власт по чл.36 и сл. ГПК, нито е оправомощен директно от закона (арг. чл.26, ал.2 ГПК). Подаването на жалба за заплащане на половината от равностойността на имота, за това, че съпругът не е уведомен, за това, че другият съсобственик не е уведомен и не е продаден половината от имота, не може да се квалифицира като сделка на обикновено управление (предявяване на иск), тъй като имотът, който е изнесен на продан вече не е СИО, а обикновена дялова съсобственост, в който всеки има равни права, чието предявяване от чуждо

име е недопустимо.

В допълнение на изложението, съдът следва да подчертае че не е спорно, а и от доказателствата по делото се установи, че длъжникът И. Ф. И. е уведомен на 14.09.2022, че на 26.09.2022г. ще се извърши предявяване на разпределение на постъпилите суми от публичната продажба (л.278 от изп. дело). Изготвен бил проект на разпределение, който е бил изпратен на длъжника, още със съобщението за насрочено разпределение (л.273,296 от изп. дело). На 16.09.2022г. е изпратено съобщение за предявяване на разпределение, което ще се осъществи на 26.09.2022г. до АНЕЛИЯ ЙОРДАНОВА И.А, което е получено на 16.09.2022г. (л.282-284 от изп. дело), поради което е неоснователно възражението, че съпругът-недлъжник не е била уведомена. Същата е била уведомена чрез своя съпруг и длъжник И. Ф. И.. На 26.09.2022г. е осъществено предявяване на разпределение, за което страните – длъжник, съпруг-недлъжник, обезпечен кредитор, взыскател са били редовно призовани. От тях се явил само длъжникът И. Ф. И..

С оглед изложеното съдът приема, липсват два от абсолютните положителните процесуални предпоставки за съществуването правото на жалба, а именно наличието на правен интерес и процесуална легитимация – чл.26 ГПК. За тях съдът следи служебно, а липсата на им предопределя недопустимост на жалбата и производството. Ето защо жалба с вх.№ 5448/29.09.2022г. от длъжник И. Ф. И., ЕГН *****, гр. Плевен, ул. „Лайка“ № 31, ет.3, ап.6 против действия на ЧСИ Ц. Н. с рег. № 756 от КЧСИ по изп.д. № 20197560400248 по описа на същия ЧСИ, а именно: Постановление за разпределение на постъпили суми от 13.09.2022г., следва да бъде оставена без разглеждане, като недопустима, поради липса на интерес и активна легитимация, а производството прекратено.

По разноските

На основание чл.78, ал.4 ГПК взыскателят „АЛИАНЦ БАНК БЪЛГАРИЯ“ АД има право на разноски. На основание чл.78, ал.8 ГПК следва да му се присъди юрисконсулско възнаграждение, което е се определя по реда на чл.37, ал.1 ЗПП. Съгласно чл.27, ал.2 от Наредбата за представителство в изпълнително производство възнаграждението е от 50 до 150 лв. С оглед фактическата и правна сложност на делото, както и липсата на открито съдебно заседание, съдът приема, че юрисконсултското възнаграждение

следва да бъде в размер на законовия предвиден минимум, а именно 50 лева.

Ето защо И. Ф. И., ЕГН *****, гр. Плевен, ул. „Лайка“ № 31, ет.3, ап.6 следва да бъде осъден да заплати на „АЛИАНЦ БАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК: ***, с адрес и седалище: гр. София, ул. „Сребърна“ № 16 сумата от 50.00 лева (петдесет лева), представляващи разноски (юрисконсултско възнаграждение), на основание чл.78, ал.4 ГПК.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба с вх.№ 5448/29.09.2022г. от длъжник И. Ф. И., ЕГН *****, гр. Плевен, ул. „Лайка“ № 31, ет.3, ап.6 **против** действия на ЧСИ Ц. Н. с рег. № 756 от КЧСИ по изп.д. № 20197560400248 по описа на същия ЧСИ, а именно: Постановление за разпределение на постъпили суми от 13.09.2022г., **като недопустима, поради липса на интерес и активна легитимация.**

ПРЕКРАТЯВА производството по въззивно гражданско дело № 20224300500536 по описа за 2022 година на ОС - Ловеч.

ОСЪЖДА И. Ф. И., ЕГН *****, гр. Плевен, ул. „Лайка“ № 31, ет.3, ап.6 следва да бъде осъден да заплати на „АЛИАНЦ БАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК: ***, с адрес и седалище: гр. София, ул. „Сребърна“ № 16 сумата **от 50.00 лева (петдесет лева)**, представляващи разноски (юрисконсултско възнаграждение), **на основание чл.78, ал.4 ГПК.**

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО чрез ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, в седемдневен срок от връчване на настоящото определение по реда на ГЛАВА ДВАДЕСЕТ И ПЪРВА ГПК.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на:

- длъжника И. Ф. И.;
- вискателя „АЛИАНЦ БАНК БЪЛГАРИЯ“ АД;
- ЧСИ Ц. Н.;

ДЕЛОТО да се докладва на съдия-докладчик след процедура по

връчване на препис и при постъпване на книжа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____